

Brexit Τζόνσον ή "σύντροφος" Κόρμπιν - Ποιος είναι χειρότερος;

21/Νοε/2019 00:05

Της **Therese Raphael**

Ούτεο Μπόρις Τζόνσον ούτε ο Τζέρεμι Κόρμπιν έκαναν αρκετά στο ντιμπέιτ της Τρίτης για να αλλάξουν την άποψη των ψηφοφόρων εν όψει των εκλογών της 12ης Δεκεμβρίου. Ωστόσο η αντιπαράθεσή τους ενώπιον του τηλεοπτικού κοινού έδειξε τουλάχιστον, καλύτερα από οποιοδήποτε κοινοβουλευτικό διαξιφισμό, τις διαφορές στο πολιτικό όραμα και το προσωπικό στυλ ανάμεσα σε δύο άνδρες που αμφότεροι έχουν μετασχηματίσει τα κόμματά τους γύρω από μια νέα κεντρική ιδέα.

Το συγκεκριμένο ντιμπέιτ ήταν ιστορικής σημασίας, με την πλέον τετριμμένη έννοια του όρου. Οι Αμερικανοί έχουν συνηθίσει τα τηλεοπτικά ντιμπέιτ των υποψηφίων προ των προεδρικών εκλογών εδώ και δεκαετίες. Η βρετανική εκδοχή των τηλεμαχιών έχει ιστορία μόλις από το 2010 και αυτή ήταν η πρώτη που περιελάμβανε μόνον τους ηγέτες Εργατικών και Συντηρητικών, δηλαδή των δύο παραδοσιακά μεγάλων κομμάτων. Ήδη από τις πρώτες θεσμοθετημένες τηλεοπτικές αντιπαραθέσεις, στις αρχές της τρέχουσας δεκαετίας, όταν ο σχετικά άγνωστος Νικ Κλεγκ των Φιλελεύθερων Δημοκρατών έκανε την εμφάνισή του, υπήρχε νευρικότητα μεταξύ των δύο βασικών μονομάχων. Η απόφαση της Τερέζα Μέι να αγνοήσει εντελώς τα ντιμπέιτ και να μην συμμετάσχει σε κανένα από αυτά πριν τις εκλογές του 2017 τής γύρισε μπούμερανγκ. Οι ψηφοφόροι, όπως αποδεικνύεται, θέλουν να δουν μια πλήρη συνέντευξη των υποψηφίων για τη "δουλειά" του πρωθυπουργού. Έχοντας επίγνωση αυτού του γεγονότος και σίγουρος για το μήνυμα που θέλει να εκπέμψει, ο διάδοχος της Μέι στην ηγεσία του Συντηρητικού Κόμματος, Τζόνσον, συμφώνησε σε δύο τηλεοπτικές αντιπαραθέσεις.

Οι περισσότεροι άνθρωποι αποφασίζουν ποιον θα υποστηρίξουν πολύ πριν τις τηλεοπτικές "ξιφομαχίες", ενώ πολλοί εκ των ταλαντευόμενων δεν συντονίζουν τους δέκτες τους τις επίμαχες βραδιές στα δίκτυα που μεταδίδουν τα ντιμπέιτ. Πρόσφατη δημοσκόπηση της YouGov έδειξε ότι το 62% εκείνων που θα μπορούσαν να αλλάξουν γνώμη εν όψει της κάλπης πιθανότατα δεν θα παρακολουθούσαν τα ντιμπέιτ. Ακόμη κι έτσι, ωστόσο, υπάρχει ένα ενδιαφέρον στοιχείο στις τηλεοπτικές αντιπαραθέσεις μεταξύ των ηγετών των μεγάλων κομμάτων μπροστά σε εκατομμύρια τηλεθεατές - κι αυτό είναι η αίσθηση που αφήνουν οι υποψήφιοι πρωθυπουργοί σε ένα περιβάλλον αρκετά διαφορετικό από εκείνο των "μοναχικών" ομιλιών τους και των καθιερωμένων επισκέψεων και περιοδειών τους.

Ο Κόρμπιν είχε ορισμένες αναλαμπές ευστροφίας και πολιτικής ευκινησίας, καθώς και το σοβαρό ύφος για το οποίο είναι γνωστός. Χρησιμοποίησε ένα έγγραφο με επεξεργασμένα στοιχεία προκειμένου να τεκμηριώσει όσο πιο πειστικά μπορούσε την άποψη ότι η εμπορική συμφωνία του Τζόνσον μετά το Brexit με τις ΗΠΑ θα μπορούσε να δημιουργήσει κίνδυνο αύξησης τιμών για τα φθηνότερα φάρμακα στη Βρετανία. Προσπάθησε να κάνει πιο άμεσα, ανθρώπινα και κατανοητά τα επιχειρήματά του, μιλώντας για μια φίλη του η οποία πέθανε από καρκίνο του μαστού, στο σημείο που μιλούσε για την ανάγκη επένδυσης δημόσιων πόρων στο Εθνικό Σύστημα Υγείας (NHS), καθώς και όταν μίλησε για τα θύματα του Τζέφρι Έπσταϊν, σε ερώτηση σχετική με τον γαλαζοαίματο φίλο του τελευταίου, πρίγκιπα Άντριου. Όταν χρειάστηκε να αυτοσχεδιάσει στην ερώτηση τι χριστουγεννιάτικο δώρο θα έκανε στον Τζόνσον, ο Κόρμπιν απάντησε ότι θα του χάριζε το "Μια Χριστουγεννιάτικη Ιστορία" (παρομοιάζοντας έμμεσα τον αντίπαλό του με τον Σκρουτζ), ενώ ο Τζόνσον "κόλλησε".

Το παιχνίδι του Τζόνσον ήταν άσχημο, αλλά υπολογισμένα αποτελεσματικό, μολονότι γινόταν μονότονο όσο η ώρα περνούσε. Σε κάθε ερώτηση, είχε μια απάντηση: "Θα φέρω εις πέρας το Brexit". Το σχέδιο του Κόρμπιν, πρόσθετε κάθε φορά, θα οδηγήσει σε δύο δημοψηφίσματα, "ένα για το Brexit και ένα για την ανεξαρτησία της Σκωτίας", μια κατηγορία η οποία φαίνεται να φέρει μεγάλο βάρος για τους ψηφοφόρους, εν μέσω μιας γενικής εξάντλησης των Βρετανών από την μακρά διαδικασία της εξόδου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο Κόρμπιν δεν είχε καμία απάντηση όταν ο Τζόνσον τον πίεσε να απαντήσει για τη θέση την οποία θα υποστήριζε ο ίδιος σε ένα δεύτερο δημοψήφισμα για το Brexit. Με τόσο πολλές διεκδικήσιμες από τους Εργατικούς εκλογικές περιφέρειες να έχουν ταχθεί υπέρ του Brexit στο δημοψήφισμα, ο Κόρμπιν δεν θα μπορούσαν εκ των πραγμάτων να δεσμευθεί ότι θα στηρίξει την παραμονή του Ηνωμένου Βασιλείου στην ΕΕ (Bremain).

Ο Τζόνσον προσπαθούσε σε κάθε απάντησή του να εκβιάσει παραπάνω χρόνο από τον προβλεπόμενο, αναγκάζοντας τον συντονιστή να παρέμβει. Αυτό είχε ως στόχο να ενισχύσει την εικόνα του ως του πολιτικού που λίγο τον ενδιαφέρουν οι κανόνες, ενώ μερικές φορές δεν τον ενδιαφέρει ούτε καν η ευπρέπεια. Στους υποστηρικτές του, ωστόσο, σίγουρα εμφανίστηκε ενεργητικός και σε μεγάλο βαθμό ως έχων τον έλεγχο. Την ίδια ώρα, τον Κόρμπιν, όπως στεκόταν ακίνητος, φορώντας λοξά τα γυαλιά του, ήταν δύσκολο να τον φανταστεί κανείς σε σύνοδο κορυφής του NATO ή σε συνάντηση των G-7 ως πρωθυπουργό της Βρετανίας. Σε άμεση δημοσκοπήση της YouGov για τη συνολική παρουσία των δύο ηγετών το βράδυ της Τρίτης, οι "μονομάχοι" αναδείχθηκαν σχεδόν ισόπαλοι στις περισσότερες κατηγορίες, ωστόσο ο Τζόνσον θεωρήθηκε ως "πρωθυπουργικού στυλ" κατά 54%, έναντι 29% του Κόρμπιν.

Το ότι δεν έχει την εικόνα για τον ρόλο που φιλοδοξεί να παίξει είναι το μικρότερο από τα προβλήματα του Κόρμπιν. Συχνά ο Εργατικός ηγέτης μιλά σαν η Βρετανία να είναι μια χώρα του τρίτου κόσμου που κυβερνάται από κλεπτοκράτες. Είναι αλήθεια ότι το Ηνωμένο Βασίλειο έχει επενδύσει ελάχιστα τα τελευταία χρόνια σε υποδομές και σε ορισμένες δημόσιες υπηρεσίες. Η Βρετανία έχει υπερβολικά πολλή φτώχεια, είναι όμως επίσης μια πλούσια χώρα με μια μεγάλη, φιλόδοξη μεσαία τάξη. Η δήλωση του Κόρμπιν ότι "είμαστε μια κοινωνία που χωρίζεται σε δισεκατομμυριούχους και σε πολύ φτωχούς" την κάνει να ακούγεται σαν άλλη... Βενεζουέλα.

Πολλοί ψηφοφόροι δεν αναγνωρίζουν την κοινωνία στην οποία ζουν και τον εαυτό τους σε μια τέτοια περιγραφή και θα αναρωτηθούν εύλογα τι σκοπεύει να κάνει ο Κόρμπιν γι' αυτούς - ή μάλλον σε αυτούς.

Όχι βέβαια ότι εμπιστεύονται ιδιαίτερα τον Τζόνσον. Όταν ερωτήθηκε εάν η αλήθεια έχει σημασία, η απάντησή του - "νομίζω ότι έχει" - προκάλεσε ειρωνικά γέλια από την πλευρά του ακροατηρίου. Ο Τζόνσον επανειλημμένα υποστήριξε ότι η συμφωνία για το Brexit δεν δημιουργεί συνοριακού τύπου εμπόδια μεταξύ της Βόρειας Ιρλανδίας και του υπόλοιπου Ηνωμένου Βασιλείου, ισχυρισμός που είναι απλώς ψευδής. Ισχυρίστηκε ότι μια μεγάλη εμπορική συμφωνία με την ΕΕ θα είναι έτοιμη μέχρι το τέλος του 2020, μια - το λιγότερο - προβληματική υπόσχεση. Η υπεράσπισή της "αλήθειας" εκ μέρους του ήταν τραγελαφική, δεδομένου ότι το Συντηρητικό Κόμμα άλλαξε την ονομασία του επίσημου λογαριασμού του στο Twitter σε "FactCheck UK" κατά τη διάρκεια του ντιμπέιτ.

Υπάρχουν και μικρότερα κόμματα σε αυτές τις εκλογές, τα οποία μπορούν κάλλιστα να διαδραματίσουν κάποιον ρόλο εάν ο Τζόνσον στερηθεί την αυτοδύναμη πλειοψηφία που ζητεί. Ωστόσο, η απουσία τους από το ντιμπέιτ της Τρίτης υπογραμμίζει το πόσο "προεδρικού" τύπου έχει καταστεί η φετινή προεκλογική εκστρατεία στη Βρετανία.

Δεν είναι απίθανο εντός των επόμενων εβδομάδων να δούμε μετατοπίσεις του εκλογικού σώματος. Η ελπίδα του Κόρμπιν είναι ότι, μαζί με την δημοσιοποίηση του Μανιφέστου του Εργατικού Κόμματος, την Πέμπτη, τα ντιμπέιτ θα δώσουν στην εκστρατεία του μια ώθηση που την έχει ανάγκη. Είναι ένα αρκετά δύσκολο εγχείρημα, δεδομένου του μεγάλου δημοσκοπικού προβαδίσματος που απολαμβάνουν οι Συντηρητικοί. Η δουλειά του Τζόνσον είναι να αποφύγει οποιοδήποτε σημαντικό λάθος και να ελπίζει ότι το κάλεσμά του στο σύνολο των ψηφοφόρων που στο δημοψήφισμα ψήφισαν υπέρ του Brexit θα αναπληρώσει τις απώλειές του από τα "αριστερά", δηλαδή από άλλους παραδοσιακούς ψηφοφόρους των Συντηρητικών, που στηρίζουν την παραμονή της Βρετανίας στην ΕΕ και προφανώς δεν θα τον ψηφίσουν.

Ταντιμπέιτ δεν κρίνουν εκλογές, ωστόσο επιτρέπουν στους ψηφοφόρους να δουν τους υποψηφίους τον ένα δίπλα στον άλλο και να συγκρίνουν. Το ντιμπέιτ της Τρίτης έδειξε δύο πολύ διαφορετικούς ανθρώπους, με τον καθένα τους αφοσιωμένο σε μια πολύ συνεκτική κεντρική ιδέα (ένα γρήγορο, σκληρό Brexit για τους Συντηρητικούς και έναν τύπο "κρατικιστικού σοσιαλισμού" για τους Εργατικούς) που, σε κάθε περίπτωση, θα έχει ένα σημαντικό οικονομικό κόστος. Για πολλούς Βρετανούς, πρόκειται για μια επιλογή που θα την κάνουν κρατώντας τη μύτη τους.

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)